

I Konkurrence Nyt nr. 7 1992 oplyses det, at som følge af beslutningen i Folketinget om tvangstilslutning vil Gas- og Varmeprisudvalget ikke længere gribe ind over for situationer, hvor tvangstilslutning på naturgas- og fjernvarmenettet afkræves den rene tarifpris uden mulighed for forhandling.

Vedvarende energi:

Der er ingen tvivl om, at der er et meget stort behov for at få undersøgt alle muligheder for at udnytte alternative former for energi. I stedet for at yde offentlige tilskud til de »rigtige« former for alternativ og vedvarende energiudvikling og anvendelse, så vil der kunne opnås langt mere ved at afbureaukratisere den offentlige kontrol og styring af området. Den væsentligste afbureaukratisering er, at forbrugerne har mulighed for på alternativ vis at opvarme ejendomme uden generende pålæg om naturgas eller fjernvarme.

Dette forslag har også til formål at stimulere befolkningen til at tænke kreativt omkring alternative energiformer, en kreativitet, som i dag dræbes af kommunale indgreb og påbud. Muligheden for at reducere egne varmeudgifter med alternative supplementer er det vigtigste drivmiddel bag udviklingen af nye energiformer. Påbudet om at aftage fjernvarme eller naturgas får mange til på forhånd at opgive alternative løsninger, eftersom der ikke er udsigt til nogen belønning i form af fritagelse for køb fra den kollektive forsyning.

I et konkret tilfælde fra Varmeplan Århus-området blev et lille nyt butikcenter konstrueret således, at overskudsvarme fra supermarkedets kølediske blev genanvendt til opvarmning af butikscenterets øvrige forretninger. En tinglyst pligt til at aftage fjernvarme på den pågældende byggegrund blev håndhævet. Resultatet er, at butikscenteret i dag er tvunget til at betale for et anslået varmemforbrug på trods af, at centeret er »selvforsynende«. Offentlig tvang og styring er på den måde med til at kvæle alle nye gode energibesparende ideer. Folk spørger ganske enkelt: »Hvorfor gøre en indsats, når myndighederne bare er paragrafryttere?«

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1

Der er tale om regulær ophævelse af 5 paragraffer i lov om varmforsyning. Paragrafferne er optrykt som bilag til beslutningsforslaget. Når der ikke er valgt en form, hvor forslagsstillerne selv fremsætter »Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning« skyldes det behovet for, at ophævelsen sker i sammenhæng med forslagets øvrige bestemmelser.

a) Bestemmelsen i § 11 er den mindst skadelige af tvangsparagrafferne i varmforsyningsloven, eftersom der her hjemles mulighed for kommunerne til at stille krav om kollektiv tilslutning for nye byggerier. Bygherren kan jo så blot vælge at bygge et andet sted. Da det i disse år næppe er ekstra hindringer for nyt byggeri, nye virksomheder og nye arbejdspladser, man skal tilstræbe, må denne bestemmelse fjernes, således at bygherren får valgfrihed med hensyn til opvarmningsform.

Det giver også langt større spillerum for kreative arkitekter og ingeniører i retning af udnyttelse af alternative former for opvarmning. Dermed vil vi set under ét kunne spare energiresourcer. § 18 skal derfor ophæves.

b) I § 12 strammes rebet om eksisterende ejendomme med eksisterende varmeanlæg. Her gives kommunerne hjemmel til at forlange kollektive forsyninger lagt ind i gamle ejendomme, dog med en særlig tidsfrist. Bestemmelsen er helt uacceptabel, eftersom der er tale om brud på ejendomsretten og retten til selv at bestemme over, hvorledes man ønsker at opvarme sin ejendom. Ud over den ekstra økonomiske byrde, der pålægges ejendoms-ejerne, når de skal udskifte eksisterende varmeanlæg med nyt naturgas- eller fjernvarmeanlæg, er det ganske urimeligt, at det er politiske og administrative afgørelser, der er afgørende for, hvordan en ejendom opvarmes.

Det må og skal i alle tilfælde være ejendommens ejer, som afgør, hvad der er billigst og bedst. § 12 skal derfor ophæves.

c) I § 13 går man helt amok derved, at en ejendom, som ikke ønsker at aftage kollektiv forsyning, kan pålægges at betale bidrag til den kollektive forsyning, uanset om der konkret er sket en tilslutning.

Det er denne bestemmelse, der gør, at en ejendoms fornuftige anvendelse af alternative energiformer kan være helt spildt, eftersom en kommune og/eller et forsyningsselskab kan pålægge ejendommen at betale for et »anslået« forbrug, uanset om det har fundet sted eller ej.

Denne bestemmelse er blandt de mest statsfikserede. Her viser staten sit sande ansigt som den alvidende paragrafrytter, der uden skelen til sund fornuft, og hvad der er ret og rimeligt, blot forfægter politisk bestemte målsætninger. § 13 skal ophæves.

d) Når først en kommunalbestyrelse i sin planlægningsiver har bestemt, hvad der er godt for befolkningen, har man så lidt tillid til virkningsgraden og befolkningens accept af de truffne beslutninger, at der også er behov for at monopolisere de poli-